

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szerkesztői részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Köszvény, Belkőzp-utca 38-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög cenziméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántartási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A vármegyék mozgalmá.

II.

A vármegyei tisztviselők anyagi helyzetének megjavítására irányuló legújabb mozgalom megítélésénél egyik igen jellemző körülmény az, hogy a kezdeményezés a hazai szászok főfőszéből — Szebenvármegyéből indult ki.

A szászokról mindenki tudja, hogy egyike a legtakarékosabb és az igények tekintetében legmérsékeltebb népfajnak.

Ebből következtetve csakugyan komoly okoknak kell fennforogniuk, ha éppen a legtakarékosabb élő nép elemhez tartozók emelik fel szavukat a köztisztviselők anyagi sorsa érdekében és éppen ők — a kik kevésbé is meg tudnak élni — jöttek arra a tapasztalatra, hogy a vármegyei tisztviselőknek mai javadalmazása arra sem elégséges, hogy bár a legszerényebben is, de abból megélni lehetne.

És el kell ismernünk, hogy főleg az erdélyrészi vármegyék tisztviselőinek javadalmazását illetően azoknak van igazuk, a kik azt állítják, hogy a jelenlegi fizetés a megélhetésére sem elégséges.

Ugyanis a legtöbb vármegyénél például az árszázéki ünlők, a kik a törvényszéki bírókkal sorozhatók egy rangfokozatba, legmagasabb 1.200 frt. fizetést kapnak, míg a törvényszéki bírók fizetése újabb felemelkedett 2000 frt-ra is. A különbség tehát évi 7—800 frt között váltakozik.

Az árszázéki elnökök fizetése általában 1400 frt míg a velük hason rangfokozatba tehető törvényszéki elnökök, vagy kir. táblai bírók fizetése a 3000 frt-ot is meghaladja. A különbség tehát évi 1.400—1.600 frt. között váltakozik.

Az alispánok, tehát a vármegyék első tisztviselői, a kik egy rangfokozatba tehetőek például a kir. táblai tanácselnökökkel, vagy kir. főügyészekkel, a kik legkevesebb 3.500—4.000 frt fizetést élveznek, — míg az alispánok fizetése 2.500 frt-on felül nem emelkedik. A különbség tehát a javadalmazásban évi 1.500—1.600 frt között váltakozik.

Ugyanígy aránytalan a javadalmazása a főjegyzők, a szolgabírók, a jegyzők és más alkalmazottaknak.

Ha továbbá ugyancsak a vármegyei tisztviselők fizetéseit szembeállítjuk például a vasuti, pénzügyi. vagy erdészeti hivatalnokokéval, szembevetve az az aránytalanság, mely fizetéseik mérve között tapasztalható.

De ettől eltekintve az előléptetés, tehát a rangban és javadalmazásban való emelkedés lehetősége szemben az állami hivatalnokokkal annyira szűk keretek között mozog, hogy a legtöbbben egy féleletet, sokan talán egy egész életet ugyanegy állásban és javadalmazással mellett kénytelenek leélni, míg az államhivatalnokok előléptetése gyorsabb tempóban és aránytalanul magasabb fokozatokig történik. E mellett az államhivatalnokoknál meg van a lehetőség annak is, hogy bizonyos rangfokozatban levő államhivatalnokok bizonyos időközönként magasabb fizetési osztályzatokba jutnak — minden különösebb szolgálati érdemesültség nélkül is — míg ez a vármegyei tisztviselőknél egyáltalán elő nem fordul.

Az itt csak nagyjában felhozottak is meggyőzhetnek mindenkit, hogy a vármegyei tisztviselők sorsa, úgy a rangbeli előléptetés, valamint a javadalmazás kérdésében is — szemben az állam alkalmazottjaival — a lehető legkedvezőtlenebb.

Most, midőn a vármegyei tisztviselők is az államjövendelméből nyerik javadalmukat, s midőn az állam minden szolgálati ágazatban igyekszik a változott életviszonyok szükségleteinek megfelelő javadalmazást nyújtani az al-

kalmazottaknak — csakugyan lehetetlennek tartjuk a kérdésnek akár elodáztatását, akár a kérdés rendezése elől — főképp a pénzügyi helyzetre történő hivatkozással — való kitérést.

Ha azt akarjuk, hogy a vármegyék közigazgatási szervezeteiben működő köztisztviselők nemcsak a megélhetés feltételeivel láttassanak el, hanem hanem kellő ügyességgel és ambícióval teljesítsék kötelességüket nehéz és fontos hivatásukat, s ha azt akarjuk, hogy a vármegyei közszolgálat részére tehetséges és becsúzó férfiakat nyerjünk meg, akkor első sorban legalább arról kell gondoskodni, hogy szolgálataik révén legalább a megélhetés feltételeit megszerezhessék.

Gondoskodni kell továbbá arról, hogy — mert az előléptetés amúgy is kevés alkalom nyújtatik — legalább a szolgálati idő mérvéhez képest fokozatosan emelkedő javadalmazásban részesüljenek.

Szebenvármegyének erre irányuló kísérlete kétségtelenül az összes társvármegyei pártolással fog az országgyűlés elé kerülni, s első sorban az erdélyrészi képviselőkre vár az a felirat hogy a parlamentben lelkes támogatói legyenek a vármegyei tisztviselők igazságos ügyének.

Politikai hír.

Az egyházpolitikai helyzet. A főerdiház szerdai ülése — írja a „M-g“ jelentékeny mozzanatot az egyházpolitikai helyzetben. Gr. Zichy Nándor és gróf Esterházy Miklós Móricz felszólalásának ugyanis értesítésünk szerint érdekes háttérre van. Pár nappal ezelőtt meg voltak győződve a főerdiház körében, hogy egyszerű s formális kérdésnek vétetvén az indennitás, a javaslat feletti vita sem fejlődik ki, annál kevésbé történnek egyházpolitikai nyilatkozatok. De a főerdiházi ellenzék arról értesült, hogy a Bánffy-kormány minden képzelhető módot felhasznál a javaslatok keresztülhajtására, s a kormány, valamint a hozzá közel álló bizalmasoknak sikerült az egyházpolitikai ellenzék némely tagjára befolyást gyakorolni abban az irányban, hogy a kormány kijelentett konzesszióit komolyan vegyék. Ezért tartották szükségesnek az egyházpolitikai ellenzék vezéreinek a határozott nyilatkozatot, a mi különben nem is annyira a kormányhoz, hanem az egyházpolitikai ellenzékhez volt csak intézve figyelemztetést.

A t. Ház.

Budapest, febr. 14.

A mai ülésen a pénzügyi budget vitát folytatták.

Első szónok Vörös Sándor volt, a ki az egész baloldal tetszése mellett, újra szóba hozta a tőzsde adót és a börzén előforduló visszaéléseket, melyekről Farbak István igen is egyoldalú beszéde után Visontai Soma szólt hosszabban, általános figyelem közepette, melyre szakszerűt és alaposan ismereteket eláruló beszédével valóban rá is szolgált.

Visontai mindenek előtt a tőzsde-adó behozatalának szükségességét hangsúlyozta, kimutatva ezen intézkedésnek pénzügyi, jogi és társadalmi előnyeit, majd áttért az értékpapírok kottirozásának kérdésére, feltüntetve a divó visszaéléseket és rámutatott arra a merov és indokolatlan álláspontokra, melyre a tőzsde-tanács a volt kormány javítását célzó leirataival szemben helyezkedett és így törvényhozási uton sürgette a bajok orvoslását.

A zajos tetszéssel fogadott szavak után Visontai Soma társadalmunk egyik legveszedelmesebb károsítóival a börze-spekulációkra való felbujtással foglalkozott, a mit leketlen türekedők rendszeres keresetforrásnak tekintenek. A külföld példájára és a mi uzsora-törvényünk mintájára kiméletlen és szigorú törvényes intézkedéseket sürget — téren, egy-szersmind beható indoklás után, a tőzsde-bírátság reorganizációját követeli. Az egész baloldal eljénzése kísérte Visontai szavait,

mikor határozati javaslatát benyújtotta, melyért az összes ellenzéki pártok részéről számosan üdvözlöttek.

Sima Ferenc volt a következő szónok a ki gyakorlati példák alapján a közszükségletnek megfelelően az iránt nyújtott be határozati javaslatot, hogy az adó- és illeték-hátralékok kamatai 4%-ra szállíttassanak alá. Mikor Sima beszédét befejezte, fél egy óra volt — és így öt perc szünet következett, mely után Makkfalvy Géza folytatta a vitát és éppen az ötödik határozati javaslatot nyújtotta be a pénzügyi költségvetéshez. Makkfalvy a kataszteri eljárás szabályozását sürgette, a mire tagadhatatlan nagy szüksége van gazdalközségünknek.

Herman Ottó az ő különleges felfogásának megfelelő indoklás után, az összes határozati javaslatokat elfogadta és ekkor az egész képviselőház érdeklődését lekötve, Hoitsy Pál szólalt fel, a ki adórendszerünk ellentmondó intézkedéseit és a nemzetgazdaságilag is helytelen adónemeket igyekezett feltüntetni és ezeknek megszüntetése mellett argumentált.

Helyi kétségtelenül nagy igazságtalanságra mutatott rá Hoitsy Pál, mikor kifogásolta, hogy a nemzeti adórendszerben a kis adókat megadókat, mint az élvezeti-eket, és abban sem különböztetik meg az eljárásnak a következménye gyanánt a szocializmus terjedését jelölte meg.

A tetszéssel fogadott beszéd után, miután még szólásra többen voltak feljegyezve, az ülés pontban két órakor véget ért.

Az elvek integritása.

A N. U. írja:

Báró Bánffy miniszterelnök sipládjában egy nótá van s ezt kell hallanunk minden alkalommal, akár a főrendi akár a képviselőházból való elvonulást követően egyházpolitikai Ma is az elcsúszott nótával, az elvek integritásával kedveskedett a meglehetősen rosszkedű főrendeknek s arra biztatta őket, hogy a még hátralékos két egyházpolitikai törvényjavaslathoz csak terjeszték elő módosításait, mert a mennyiben az elvek integritását nem érintik, a kormány elfogadja azokat. Báró Bánffy azonban ezuttal sem jelezte, minő elvek integritásához fog ragaszkodni s minő módosításokat hajlandó elfogadni.

Sokfelől beszélnek ugyan, hogy a módosítások már a zsebükben vannak s kész a kompromisszum a két hátralékos javaslat tárgyában. De nem kutatjuk, hogyan áll a dolgot, hisz majd kiderül minden a főrendiház ide vonatókozó tárgyalásaiból, melyek két, legkevesebb három hét múlva várhatók. Ellenben szükségesképpen fölmerül a kérdés, meg fog-e a sokat emlegetett elvek integritásának felelni, ha törvénytervezésben lesz oly törvény, melynek czíme a vallás szabad gyakorlata, vagy a vallásszabadság, melyben azonban tényleg minden egyéb benn lesz, csak vallásszabadság nem.

És meg fog-e felelni az elvek integritásának, ha törvénykönyvünkbe kerül egy olyan törvény, melynek czíme a zsidó vallás recepciója, mely azonban tényleg meghagyja a mostani állapotot s továbbra is fenntartja az eddigi jogi különbséget a zsidó és a bevett felekezetek között? Meri kétségkívül, mint már ismételve jeleztük, ilyen irányúak azok a módosítások, melyeket a Bánffy-kormány el akar fogadni, természetesen mindig az elvek integritásának hangsúlyozásával.

A zsidó vallásra áttérni a recepció után is tiltva lesz s így az elvek integritása alapján létesülő hies szabadelvű reformok alapján be fog állani azon sajátos állapot, hogy keresztény ember kiléphet ugyan egyházából s lehet felekezetenélküli, ellenben nem térhet át egy recepiált pozitív vallásra, a zsidóra. Ennek értelme egyszerűen az, hogy a hies szabadelvű reformok alapján álló állam még a felekezetenélküliséget is többre becsüli, elfogadhatóbbnak tartja, mint a zsidó vallást s azt fogja mondani, hogy inkább legyen valaki felekezetenélküli, mint zsidó, ki pedig pedig a Bánffy-kormány ily értelemben akarja és fogja is a két egyházpolitikai törvényjavaslatot módosítani. Csak hogy neki az is az elvek integritása lesz, ha ugyanakkor, mikor a zsidókat recepiálja, a zsidó vallást még a felekezetenélküliségtől alóli színvonalra degradálja. A ki így értelmezi az elvek integritását, az akár még a „lutherani comburant“ elvét is bevehetné a vallásszabadság című törvénybe.

Az elvek integritása szégyellős leplezetése tehát a kormány meghátrálásának, a mi magában véve éppen nem lenne baj, ha nyíltan és őszintén történnék. A Wekerle-Csáky-féle egyházpolitika eléggé lángha bo-

ritotta az országot s a helyzet sokkal komolyabb, semhogy még mindig szabad volna játszani a hangzatos, de tartalmatlanná lett jelszavakkal.

A függetlenségi és 48-as párt szervezkedése.

Budapest, február 14.

A legutóbb lefolyt választások a legnagyobb meglepetést keltették az országos függetlenségi és 48-as párt tagjaiban.

Mindegyik választásnál felekezeti jelszavak, vallási fanatizmus, felekezeti harc és túrlmetlenség viteték bele a küzdelembe. Egy részről a néppárt fanatizálta a katolikus elemeket, más részről a kormánypárt iparkodott a liberális jelszó alatt összetoborzani a legkülönbözőbb pártállású választókat. A választók sorai összekeveredtek, az ország nagy érdekei, a nemzeti élet nagy problémái mind letűntek napirendről, egyes-egyedül a felekezeti gyűlölködés és fanatizmus volt az uralkodó.

Minden jóérzésű hazafi tudja, hogy milyen veszély rejlik ebben az országra nézve. Ha a megkezdett uton a baj tovább terjed, a legközelebbi választásoknál az egész ország felekezeti harcban áll, vallási gyűlölködés és túrlmetlenség fogja felzavarni az ország lakosságát békéjét. Ezen helyeken is, a hol eddig a legnagyobb egyetértés uralkodott a különböző vallású polgárok között, civódás, viszálykodás fog bekövetkezni.

Nem szabad, hogy a pártok tétlenül nézzék a veszedelemnek rohamos terjedését. Nem azért, mert az eddigi pártok léte alapjai vannak meg, van támasza, ha nem azért, mert minden felül álló érdek: az ország békés fejlődése van hosszú időre veszélyeztetve.

A függetlenségi és 48-as párt tett az országnak egy ízben már nagy szolgálatot, mikor az antiszemitizmus rombolása ellen a legkíméletlenebb harcot folytatta. Akkor is az ország népének megtévesztéséről és az ország békéjének feldúlásáról volt szó, a közjogi ellenzék felismerte a veszélyt és a legnagyobb eréllyel fogott hozzá a baj kiirtásához. A legkellemetlenebb személyes harcot kellett folytatnia, a pártnak voltak bizonyára veszteségei is, de elvégre teljes győzelemmel került ki a küzdelemből s a baj tovább terjedésének egy szersmindenkora véget vetett.

Nem kisebb, de ellenkezőleg sokkal nagyobb a veszély ma, mikor az egész nemzet vallási harcba akar belesodortatni. Ez ellenében a küzdelmet ismét a legerélyesebben kell felvenni.

A veszprémi szöveget a legalkalmasabb időben jött, hogy az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt tagjait kötelességeik teljesítésére figyelmeztesse. Lomhán és tétlenül nem nézheti tovább, hogy a választók hogy tévesztetnek meg és hogy sodortatnak bele a legádszabb küzdelembe.

Az egyházpolitikáról nincs többé szó. A törvények meg vannak szavazva, azokat tisztelni kell. De hogy az egyházpolitika egésze alatt, egy néppárt, mint a kormánypárt harcba vigye és harcba állítsa egymás ellen a különböző vallásfelekezeti polgárokat, azt elérni nem szabad.

A függetlenségi és 48-as párt ma esti értekezlete bizonyára nagy jelentőségű mozgalomra a kezdete. A párt kezébe veszi az ország népének felvilágosítását. Szervezni fogja megynéinkint és kerületenkint a közjogi ellenzék táborát. Felveszi a küzdelmet a néppárt demagóg vezére ellen, a kik a nép érdekeinek hangoztatása mellett, valójában reakcionárius irányt követnek és a népnek vallási fanatizmusát keltik fel.

De felveszi a harcot a kormánypárt lelkiismeretlen ütlmei ellen is. Bent a képviselőházból egyöntetű és erélyes akciózt indít. Meg fogja győzni az ország közönségét, hogy a kormány a függetlenségi és 48-as pártnak semmiféle elnézésére és támogatására nem számíthat. Hogy a kiegyenlíthetetlen ellentét a kormány és a közjogi ellenzék között fennáll ma is és fenn fog állni minden 67-es kormány ellenében.

A ma délutáni értekezleten Kapocsffy Jenő tette meg a szervezkedésre vonatkozó indítványt. Az indítványt sürögőssé tette az, hogy az appropriáció tárgyalása a legközelebb bekövetkezik. Az új kormánnyal

szemben elfoglalandó álláspontnak itt kell markansul kifejeztetni.

Az indítvány czélja — ismételtük — az, hogy a parlamenti akcióz erőlyesen megkezdessék és a pártok vidéki szervezési mielőbb megtörténjék. Justh Gyula, a ki ez időszertint vidéken tartózkodott, külön lett az értekezleten való megjelenésre felhíva.

A mai értekezleten a párt tagjai nagy számmal jelentek meg. Ott voltak: Justh Gyula, Kun Miklós, Ugron Gábor, Komjáthy Béla, Visontai Soma, Bartha Miklós, Szederkényi Nándor, br. Jeszenszky László, Vörös János, Kapocsffy Jenő, Hévizy János, Lits Gyula, Mérey Lajos, Babó Emil, Várady Károly, Holló Lajos, Okolicsányi László, Hely Ignác, Polónyi Géza, Pázmándy Dénes, Kovács József, Meszlényi Lajos, Chernel Gyula, Szluha István, Tóth János, Szacsay Sándor, Lukács Gyula, Boda Vilmos, Kállay Lipót, Jeszenszky Ferenc, Sima Ferenc, Veres József, Olay Lajos, Szemere Huba, Szalay Károly, Múlek Lajos, Bornemisza István, Illyés Bálint, Simonffy János, Horváth Géza, Hoitsy Pál, Molnár József, Kolozsvári Kiss István, Beniczky Árpád, Nánási Ödön, Lakatos Miklós, Bartók Lajos, Gencsy Albert, Eadrey Gyula, Vajay Issván.

A gyűlés megnyitása után Kapocsffy Jenő hosszabb és mindvégig nagy figyelemmel hallgatott beszédében terjesztette elő a következő indítványt:

Az értekezlet határozza el, hogy azonnal intéző bizottságot választ tizenegy taggal 12 havi időtartamra; ezen intéző bizottságot megbizsa, miszerint a pártot az egész hazában vármegyéinkint és kerületenkint sürgősen szervezze, nyilvántartsa és kormányozza; és felhatalmazza, miszerint a pártnak országgyűlési működéséről tervet készítsen és annak keresztülvitelét intézze. Az intéző bizottság kebeléből választja elnökét és jegyzőjét, Nyilvántartó hivatalnokot pedig szerződött.

Egyveleg.

Forradalom.

Mint Belgrádból távirják ott szerdán azon hír volt elérjedve, hogy Bulgáriában forradalom ütött ki és hogy a fejedelem Romániába menekült. Hivatalos távirat nem érkezett ugyan, de általában azt hiszik, hogy Bulgáriában nagy események készülnek.

Mozgósítás Szerbiában.

Megbízható értesülések szerint, Belgrádban szerdán minisztertanács volt, a mely öt ezred mozgósítását rendelte el a Zajcsár, Uzica, Jagodina és Aranyelovác kerületekben levő helyőrségek megerősítésére. Ezekben a kerületekben állítólag antindasztikus mozgalmak jöttek a nyomára. Mások azt hiszik, hogy a törökök csapatösszpontosítása tette ez az elővigyázati rendszabályt szükségessé. A királyt a határozatról táviratilag értesítették.

A cár kegyelme.

Varsó, február 13. A czári manifestum értelmében szabadlábba helyezett fegyvereket ma bocsátották el a fogházból. Sok politikai vétség miatt elítéltet azonban fogva tartottak. Több felegházban az ország és a fegyverek között, akik a szigorú tél miatt nem akarták a börtönt elhagyni, veszedekes támadt.

Eltörlik a diktatúrát.

A német birodalomgyűlés szerdai ülésén elfogadták azokat az indítványokat, amelyek az Elzász-Lotharingiárá nézve fennálló diktatura szakasz megszüntetését célozták. A konzervatívok, birodalmi pártiak és nemzeti szabadelvűek az indítványok ellen szavaztak.

Berde Mózes hagyatéka.

Milliomos végrendelet az elmekórházban.

Budapest, febr. 14.

Tegnap távirati tudósításunk kiegészítésül fővárosi levelezőnk a következőket írja:

A budapesti törvényszéknél e hónap 25. kezdik meg a szenzációsan ígérkező végtagyalást Berde Mózes hagyatékának ügyében. A tárgyalás két különböző bűncselekményt ölel fel és bár három napra van előirányozva, nem lehetetlen, hogy egy hetet is igénybe vesz.

